

N:o 8.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 juni 1887.

— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af mark från en vid Östersunds stad belägen kronolägenhet.

(Statsutskottets utlåtande n:o 13.)

Till Konungen.

Enligt hvad af en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 14) af den 6 april 1887 inhemtas, hade af den landshöfdingen i Jemtlands län förr anslagna vretlotten n:o 153 vid Östersunds stad enligt kongl. brefvet den 8 januari 1846 ett mindre område blifvit upplåtet till tomtplats för länets lasaretsbyggnader samt återstoden sedermera indragits till statsverket och utarrenderats till den 14 mars 1894. Allmänna landsvägen delade vretlotten i två delar, af hvilka den öster om landsvägen belägna sträckte sig fram till den utmed länsfängelset löpande gatan och, utöfver omförmälda tomtplats, innehölle en areal af 49,980 kvadratfot. Längst i öster å samma del af vretlotten och nära intill nämnda gata vore en till länsfängelse fordom använd byggnad kvarstående, hvilken efter öfverlåtelse numera egdes af Östersunds stad, som anordnat densamma till epidemiskt sjukhus samt i följd af öfverenskommelse med vretlottens arrendator innehade den plats, derå bygg-

naden vore belägen, jemte ett inhägnadt område, tillhopa innefattande 6,612 qvadratfot. Nu hade Jemtlands läns landsting hos Eders Kongl. Maj:t anhållit, att, som den tomtplats, hvilken för länets lasarettbyggnader upplåtits från berörda vretlott, befunnits otillräcklig, i det att nödigt område saknades så väl för anläggning invid sjukhuset af en promenadplats med planteringar för konvalescenter som ock för uppförande af de ytterligare byggnader, hvilka i följd af den ökade folk mängden förr eller senare otvifvelaktigt komme att erfordras, samt den östligaste mellan nuvarande sjukhustomten och den utmed länsfängelset löpande gatan belägna delen af omförmälda vretlott, derifrån undantaget det område om 6,612 qvadratfot, hvarå det till epidemiskt sjukhus numera inrättade gamla länsfängelset funnes uppfördt, lämpligen kunde med nuvarande sjukhustomten förenas och för ofvanberörda ändamål anordnas, Eders Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen göra framställning derom, att ifrågavarande område, 43,368 qvadratfot, af vretlotten n:o 153 måtte under de vilkor, Eders Kongl. Maj:t kunde finna skäligt med afseende å det allmännyttiga ändamålet med jordupplåtelsen föreskrifva, från och med den 14 mars 1894, då tiden för nu gällande arrendekontrakt om vretlotten tilländaginge, till landstinget med full eganderätt öfverlåtas, att till ökad tomtutrymme för länets sjukvårdsinrättningar användas.

Vidare hade Östersunds stadsfullmäktige i en till Eders Kongl. Maj:t stäld skrift förmält, att det af staden för flera år sedan inköpta gamla länsfängelset, hvilket till en början användts till fattighus, sedan 1879 stått disponibelt såsom epidemiskt sjukhus; att det vore angeläget för staden, som med icke obetydliga kostnader anordnat byggnaden för berörda ändamål och jemväl invid densamma uppfört en uthusbyggnad, att förvärfva eganderätt till den lilla jordrymd, hvarå byggnaderna vore uppförda, jemte det derintill inhägnade område; samt att dessutom önskvärdt vore om en något större gårdsplan kunde vinnas, så att utrymme funnes för i framtiden möjligen behöfliga tillbyggnader eller för anläggande af en mindre park med blomsterplantering. På grund häraf hade stadsfullmäktige anhållit, att Eders Kongl. Maj:t måtte medgifva, att, sedan arrenderätten till meranämnda vretlott den 14 mars 1894 upphört, åt staden Östersund måtte till tomt för dess epidemiska sjukhus få med full eganderätt upplåtas de 19,750 qvadratfot af vretlottens östligaste del, hvilka å en ansökningen bifogad karta begränsades i vester af en röd linie, eller, derest så stor jordrymd icke kunde afstås, åtminstone de 6,612 qvadratfot, som låge inom den nuvarande inhägnaden; hvarjemte stadsfullmäktige förklarar, att derest ej den nödig ansedda jordrymden med afseende å det dermed afsedda allmän-

nyttiga ändamål kunde kostnadsfritt tilldelas staden, denna vore villig erlägga den ersättning, som af Eders Kongl. Maj:t kunde anses böra därför skäligen utgå.

I skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t af den 11 december 1885 hade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet, med öfverlemnande af ifrågavarande ansökningar jemte utdrag af magistratens i Östersund protokoll, enligt hvilket magistraten tillstyrkt bifall till stadsfullmäktiges ansökning, för egen del tillkännagifvit, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge länets allmänna sjukvårdsanstalt i yttersta behof af vidgadt utrymme, men stadens epidemiska sjukhus i sagda hänseende fullt tillgodosedt med hvad det för närvarande besutte. Domänstyrelsen, hvars utlåtande i ärendet inforrats, hade anfört, att, enligt meddelad upplysning från Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, det i ansökningarna afsedda området hvarken nu vore eller, så vidt förutses kunde, ansåges komma att blifva för något statsverkets ändamål behöfligt; att då, såsom ett ansökningshandlingarne i transsumt bifogadt arrendekontrakt utvisade, ifrågavarande vretlott och två andra lägenheter vore på gemensamt arrende upplåtna mot ett årligt arrendebelopp af tillsammans endast etthundra kronor, vretlotten följaktligen borde enligt kongl. brefvet den 6 juni 1879 vid arrendetidens slut föryttras, derest ej dess bibehållande åt kronan af särskild anledning påkallades; samt att domänstyrelsen hade så mycket mindre något att anmärka deremot, att det i ansökningarna afsedda område blefve till sökandena upplåtet, som samma område, hvilket genom nuvarande lasarettstomten och en väg vore skildt från öfriga delen af vretlotten, icke lämpligen kunde afyttras tillsammans med denna del; och ansåge styrelsen, om upplåtelsen beviljades, företrädesrätten till den mark, innehållande 13,138 kvadratfot, som landstinget och stadsfullmäktige hvar för sig önskat förvärfva, böra, med hänsyn till hvad Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i detta hänseende anfört, lemnas landstinget framför stadsfullmäktige. Beträffande villkoren för upplåtelsen hade domänstyrelsen, som förklarar sig sakna anledning att tillstyrka den ifrågavarande markens öfverlemnande till sökandena utan ersättning, hemställt, att köpesumman måtte bestämmas i den ordning, som i kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 föreskrefves.

På grund af hvad sålunda förekommit har Eders Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att Jemtlands läns landsting och Östersunds stadsfullmäktige måtte berättigas att den 14 mars 1894 mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med sistberörda kongl. förordning, från ifrågavarande vretlott till sig lösa, landstinget det af

detta begärda området, 43,368 qvadratfot, och stadsfullmäktige den till förra länsfängelset hörande inhägnade jordrymd om 6,612 qvadratfot; äfvensom att den härför inflytande köpeskillingen skulle få användas på enahanda sätt, som vore bestämdt i fråga om köpeskillingarne för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning egde rum jemlikt kongl. brefvet den 29 maj 1874; och har denna Eders Kongl. Maj:ts framställning af Riksdagen bifallits.

Med undersätlig vörnad:

Stockholm den 14 juni 1887.
